

652.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 12 maja 1950 r.

w sprawie tymczasowych wytycznych dla powoływania i działalności komisji rad narodowych.

Na podstawie art. 11 p. 5 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Państwa ustala następujące tymczasowe wytyczne dla powoływania i działalności komisji rad narodowych:

§ 1. Rady narodowe powołują komisje stałe — dla poszczególnych dziedzin swojej działalności oraz w miarę potrzeby komisje niestałe — dla ściśle określonych doraźnych zadań.

§ 2. Do zakresu działania stałych komisji rady narodowej należy:

1. wykonywanie nadzoru nad organami wykonawczymi rad narodowych w zakresie spraw, dla których komisja została powołana,

2. czuwanie nad prawidłowym wykonywaniem uchwał i wytycznych rady narodowej oraz władz zwierzchnich,

3. rozpatrywanie spraw przekazanych komisji przez radę narodową lub prezydium rady narodowej oraz spraw przedkładanych przez członków komisji,

4. sprawowanie kontroli społecznej nad wszystkimi organami wykonawczymi, przedsiębiorstwami, zakładami i innymi instytucjami bez względu na to, czy są podporząd-

owane radzie narodowej, jeżeli ich działalność wchodzi w zakres spraw, dla których została powołana komisja,

5. inicjowanie oraz przygotowywanie projektów ważniejszych uchwał i przedstawienie ich na plenarnych posiedzeniach rady narodowej,

6. występowanie z inicjatywą i projektami w stosunku do prezydium rady narodowej,

7. utrzymywanie stałej łączności z masami pracującymi i ich organizacjami, przyciąganie ich do współpracy z władzą państwową i jej organami, pobudzanie i wykorzystywanie ich inicjatywy, przyjmowanie, rozpatrywanie i nadawanie dalszego biegu projektom, pochodzącym od organizacji społecznych lub poszczególnych obywateli,

8. przyjmowanie i rozpatrywanie skarg i zażaleń odnoszących się do działalności rady narodowej i jej organów oraz urzędów, przedsiębiorstw, zakładów, instytucji, podlegających kontroli rad narodowych.

§ 3. Zakres działania komisji rady narodowej rozciąga się na obszar właściwości terytorialnej rady, która je powołała.

§ 4. Zakres działania komisji niestałych określa uchwała rady narodowej o ich powołaniu.

§ 5. Komisje są pomocniczymi organami rady narodowej i nie mogą bezpośrednio wydawać zarządzeń organom wykonawczym rady ani innym urzędom i instytucjom. W razie potrzeby komisje winny się zwracać do rady narodowej lub do jej prezydium z wnioskami o wydanie odpowiednich zarządzeń.

§ 6. Rada narodowa nie może przekazywać komisjom prawa decydowania w imieniu rady.

§ 7. Komisje działają na posiedzeniach i przez badanie poszczególnych spraw na miejscu przez swych delegatów.

Prezydium rad narodowych i ich członkowie tudzież wszystkie wydziały (oddziały, referaty, urzędy) oraz przedsiębiorstwa, zakłady i inne instytucje, których działalność podlega kompetencji komisji, są obowiązane dostarczać komisjom i ich delegatom wszelkich wiadomości lub materiałów, potrzebnych do wykonywania zadań komisji. Jeżeli wiadomość lub materiały stanowią tajemnicę państwową, należy ją udostępnić komisji w trybie przepisany dla traktowania spraw tajnych, przy czym do członków komisji stosują się rygory, ustalone we właściwych przepisach.

§ 8. Komisje mogą wyciągać podkomisje, zasięgać opinii innych komisji, odbywać wspólne posiedzenia połączonych komisji i powoływać rzeczoznawców do wypowiedzenia się w sprawach będących przedmiotem ich prac.

§ 9. Rada narodowa określa liczbowy skład poszczególnych komisji w zależności od miejscowych potrzeb; poszczególne komisje wojewódzkich rad narodowych mogą liczyć najwyżej 15 członków, powiatowych rad narodowych najwyżej 12 członków, gminnych rad narodowych najwyżej 9 członków.

§ 10. Komisje stałe i niestałe są wybierane przez rady narodowe. W skład komisji mogą wchodzić zarówno członkowie rady jak i osoby spoza rady, tak, aby przez udział w pracach komisji rozszerzać krąg osób biorących bezpośredni udział w zawiadywaniu sprawami państwowymi.

§ 11. Przewodniczącego komisji wybiera rada narodowa spośród członków rady. Zastępcę przewodniczącego komisji oraz sekretarza wybiera komisja ze swego grona.

§ 12. Posiedzenia komisji zwołuje i ustala porządek dzienny przewodniczący komisji lub jego zastępca. Posiedzenia odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, jak raz na miesiąc. Do obrad komisji stosuje się odpowiednio regulamin obrad rady narodowej.

§ 13. Przewodniczący komisji lub jego zastępca przewodniczy na posiedzeniach komisji, kieruje jej pracami i odpowiada za wykonanie przez komisję jej zadań. Z przewodniczącym współdziała zastępca przewodniczącego oraz sekretarz komisji, który poza tym czuwa nad należytym prowadzeniem protokołów oraz utrzymywaniem akt i materiałów komisji.

§ 14. Obsługę biurową dla wszystkich komisji zapewnia prezydium rady narodowej.

§ 15. Za faktyczny udział w posiedzeniach komisji lub delegacjach — członkowie komisji mają prawo do pobierania diet wg dotychczasowych zasad.

§ 16. Komisje działają na podstawie ustalanych przez siebie planów rocznych i kwartalnych, zatwierdzanych przez radę narodową.

§ 17. Komisje obowiązane są do składania radzie narodowej okresowych sprawozdań ze swych prac w terminach ustalonych przez radę. Na posiedzeniach rady sprawozdania komisji i inne sprawy, wynikające z jej działalności, referuje przewodniczący albo też wyznaczony przez komisję osobny sprawozdawca.

§ 18. Wojewódzkie i powiatowe rady narodowe oraz rady narodowe miast, stanowiących osobne powiaty, obowiązane są powołać następujące komisje stałe:

- a) finansów, budżetu i planu,
- b) oświaty i kultury,
- c) rolnictwa i leśnictwa,
- d) budownictwa,
- e) komunikacyjną,
- f) zdrowia,
- g) pracy i pomocy społecznej,
- h) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- i) handlu.

Poza tym wskazane jest, ażeby wojewódzkie i powiatowe rady narodowe w miarę miejscowych stosunków powołały komisje porządku publicznego do spraw, które się koncentrują w wydziale (referacie) społeczno-administracyjnym prezydium rady oraz komisje do spraw drobnej wytwórczości i przemysłu miejscowego.

W miastach: Warszawie i Łodzi oraz w miastach ponad 100 tys. mieszkańców powołuje się obowiązkowo poza wyżej wymienionymi komisje mieszkaniowe.

Powoływanie komisji rolnictwa i leśnictwa w miastach nie jest obowiązkowe.

§ 19. W miastach, nie stanowiących powiatów miejskich oraz w gminach wiejskich powołują rady narodowe obowiązkowo następujące stałe komisje:

- a) zdrowia, pracy i pomocy społecznej,
- b) gospodarki drogowej,
- c) finansowo-budżetową,
- d) oświaty i kultury,
- e) urzędzenia osiedli.

Poza tym w gminach wiejskich powołuje się obowiązkowo komisje rolne, do których zakresu poza sprawami rolnictwa należą sprawy leśnictwa, budownictwa wiejskiego i spółdzielczości rolniczej. W miastach nie stanowiących powiatów miejskich, wskazane jest powołanie stałych komisji mieszkaniowych.

§ 20. Do przeprowadzenia kontroli społecznej w dziedzinach, nie objętych zakresem działania komisji wymienionych w §§ 18 i 19 rada narodowa może powołać osobną komisję kontroli społecznej.

§ 21. Inne komisje stałe mogą rady narodowe powoływać w miarę potrzeby zależnie od miejscowych stosunków, za zgodą rady narodowej wyższego stopnia.

§ 22. Dotychczasowe komisje pełnią swoje funkcje nadal zgodnie z niniejszymi wytycznymi do czasu powołania przez rady nowych komisji. Ich zakres i tryb działania winien być dostosowany do niniejszych wytycznych.

§ 23. Dotychczasowe przepisy o współpracy kontroli państwowej z kontrolą społeczną mają moc obowiązującą.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
PRZEWODNICZĄCY RADY PAŃSTWA
Bolesław Bierut